О сумна пустеле!
Я з нудьги вмираю...
Сніг у даль безкраю
Блиск примарний стеле.

Небо тьміє мідно,
Хмари хмуро висять,
Зір нема, лиш видно,
Як конає місяць.

В далині імлистій
Щось немов синіє...
Ледве бовваніє
Бідний ліс безлистий.

Небо тьміє мідно,
Хмари хмуро висять,
Зір нема, лиш видно,
Як конає місяць.

Вам, худі вовцюги,
Й вам, хрипкі ворони,
Де знайти схорони,
Вічні волоцюги?

О сумна пустеле!
Я з нудьги вмираю...
Сніг у даль безкраю
Блиск примарний стеле.